

ABLLO

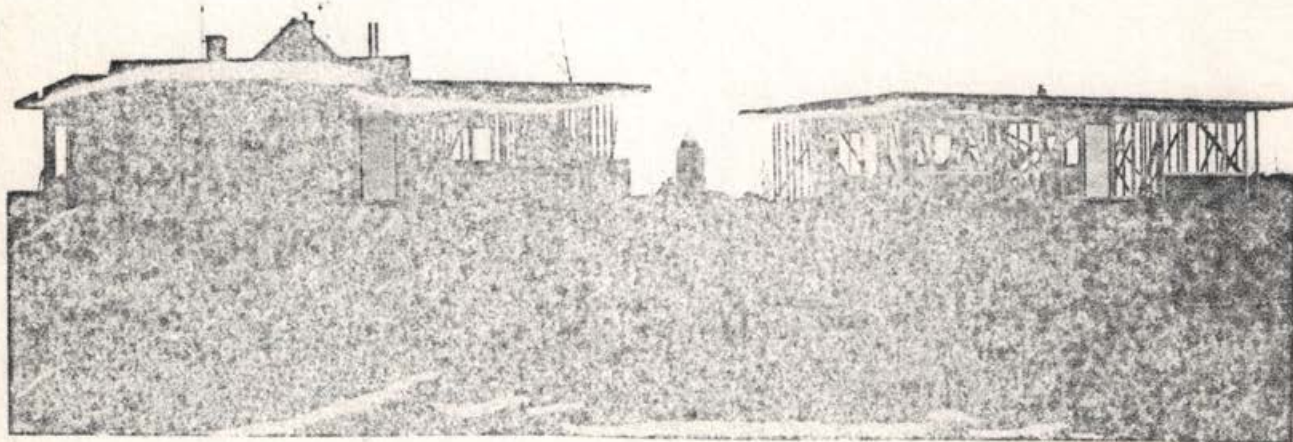
KRANT

Driemaandelijks informatieblad van het
Aktiekomitee ter Beveiliging van het Leefmilieu op Linker-
Oever, Waasland.

Eerste jaargang - nr. 2 - Jaarabonnement 60 Fr., los nr.20 Fr.

Verantw.uitg. : ABLLO - Marcel OELBRANDT

Het Centrum, Markt 40, 2700 SINT-NIKLAAS

PREFABWONINGEN OP DE VERREBROEKSE DIJK, of : een geklasseerd
landschap ten prooi aan de natuurschending. (zie Blz. 10)

Bij het tweede nummer	3 - 4
Doel- en Linkerscheldeoeverontwikkeling	5
Vragenlijst aan kerncentrales	6 - 8
Analyse van het regeerakkoord	9
Landschapsschending te Verrebroek	10
Zijn perikelen om Kemzeker's stortplaats voorbij?	11
Blijft de kleine boer in de kou staan?	12 - 13
Vliegveld Waasmunster en Nieuws uit Zeeuws-Vlaanderen	14
Natuurgids	15
Diversen	16
De Stropers: Beschermd groenzone	17
Jaarverslag van A.B.L.L.O.	18 - 21

BIJ HET TWEEDE NUMMER VAN ABLLO-KRANT

De ploeg die het eerste nummer heeft klaargemaakt moest door een aantal omstandigheden verstek laten gaan. Daarom dat dit tweede nummer in een enigszins andere vorm aan U aangeboden wordt.

Vanaf het volgende nummer zullen wij ons tijdschrift laten drukken. Dan zal het het uitzicht van een krant gaan krijgen. Met die krant hopen wij zoveel mogelijk lezers te bereiken.

Wij danken al onze abonneuten van het eerste uur. Immers, na ons eerste nummer hebben wij nu reeds meer dan tweehonderd lezers spontaan zien inschrijven. Het bewijst dat de milieubewustwording in het Waasland op gang komt; daaraan willen wij verder medewerken.

Daaraan kunt U ook medewerken door Uw vrienden met "ABLLO-Krant" te laten kennis maken. Aarzel niet, want een abonnement voor de jaargang kost slechts 60,-Fr.

Ons banknummer: 415-7021561-37 (p.c.r. van de KB-Antwerpen is: 549.18) op naam van Marcel OELBRANDT, Kruisstraat 58a, 9180 BELZELE.

In dit nieuwe nummer wordt nog verder gehandeld over de beschermde groenzone "De Stropers" en de stortplaatsperikelen te Kemzeke, maar ook enige nieuwe zaken als de landschapsschending te Verrebroek en het regeerakkoord (daar waar het handelt over milieubeheer) verdienen onze aandacht.

Het hoofdartikel is gewijd aan de vestiging van een kerncentrale op Linker-Oever. ABLLO liet zich deskundig leiden bij het opstellen van een vragenlijst, aan de hand waarvan men een idee zou kunnen krijgen van de milieuhinder die een dergelijk bedrijf teweeg zou kunnen brengen.

Het scepticisme tov. kernenergie vindt zijn oorsprong in het probleem van de verdelging van het radio-actieve afval, en het stralingsgevaar tot op 30 km. afstand. "Verdelgen" kan men het afval niet; het meest veilige lijkt het te begraven in zoutmijnen, maar ook daarvan is het uiteindelijke resultaat nog niet gekend en bovendien zijn zoutmijnen ook niet onuitputtelijk voorradig. Betreffende het stralingsgevaar zijn er de voorbeelden van Amerika waar kerncentrales véél verder van steden (Antwerpen en L.-O. worden rechtstreeks bedreigd!) en van West-Duitsland waar een kerncentrale ingeplant is in de streek van Karlsruhe, maar waar de nodige veiligheidsmaatregelen getroffen werden, zodat iedereen nauwkeurig weet wat er te doen staat bij een eventueel alarm.

Om een gesprek hierover op gang te brengen publiceren wij een vragenlijst op blz. 6 en volgende.

In dit nummer is ook het jaarverslag van A.B.L.L.O. opgenomen. Aldus krijgen onze lezers een beeld van de milieuproblemen die zich in 1972 aanboden, en waarvoor wij meenden met alle beschikbare middelen te moeten ijveren om een oplossing in uitzicht te krijgen.

A.B.L.L.O. nog eens voorstellen?

Het is een vereniging met als enig doel de kwaliteit van het leefmilieu te verbeteren in het Waasland en op de Linker-Oever in het belang van de bevolking.

A.B.L.L.O. is onafhankelijk van elke politieke, sociaal-ekonomische, filosofische of religieuze groepering.

A.B.L.L.O. heeft echter wél geld nodig: om beter je belangen te verdedigen, om zich meer te kunnen informeren, om meer te kunnen doen. We rekenen alvast op jouw steun. Ons banknummer is 2.01.10802 bij de Europabank te Sint-Niklaas. Het pcr. van de bank is 4825.68. Dank bij voorbaat.

Nu reeds onze dank voor de steun die we mochten ontvangen van de gemeentebesturen van: Doel, Kieldrecht, Melsele en Sint-Gillis-Waas.

Dit tweede nummer kwam er onder verantwoordelijkheid van de kernredactie, bestaande uit:

Hubert DAVID

Marcel OELBRANDT

Frans SMET

Miet SMET

De teksten zijn van

Hubert DAVID

Willy DE RUDDER

Miel DULLAERT

Sylvain LOCKEFEER

Marcel OELBRANDT

Karel TORREMANS

Frans SMET

Miet SMET

Wij danken de stencilploeg van Jeugdclub OKEE te Wachtebeke, die bereid gevonden werd deze ABLLO-krant in elkaar te steken. Dank aan Patrick en Luk en Roel.

Redaktiesekretariaat:

p/A Marcel OELBRANDT

Kruisstraat 58a

9180 BELSELE

De werkgroep "Opbouwwerk", gestimuleerd door de Intercommunale is zo bereidwillig ons de ontwikkeling in Doel mede te delen, bij monde van haar stafmedewerker Miel Dullaert:

DOEL en de ONTWIKKELING VAN DE LINKERSCHELDEOEVER

Vele voorbeelden wijzen erop dat een globaal planologisch inzicht in wat het Linkeroevergebied uiteindelijk zal moeten worden ontbreekt. De maatschappelijke gevolgen van de industrievestigingen komen in geheel het linkeroeverbeleid van de overheid niet voldoende aan bod. De vraag naar een functie voor de dorpskern DOEL is in feite de vraag naar een globale sociaal verantwoorde aanpak van de Linkeroeverontwikkeling.

Na een onderzoek van de huidige toestand en de toekomstige perspectieven komt de studie tot volgende besluiten:

1. Totaal geïsoleerd en milieuhygiënisch onleefbaar is DOEL in het in uitbouw zijnde haven- en industriegebied niet te behouden als woonzone.
2. Het behouden van de huidige toestand is financieel diskriminerend en onrechtvaardig. Het verdwijnen van DOEL moet op de eerste plaats aanvaard worden door de bevolking.
3. De totale onteigeningswaarde voor DOEL-centrum kan geraamd worden op 300.000.000 Fr.
4. Er dient op korte termijn een principiële onteigeningsbeslissing genomen te worden, met de uitwoering ervan op halflange termijn. Er dienen goede onteigeningsvergoedingen te worden gegeven, daadwerkelijke hulp aan probleemgevallen, ruime herlokalisatiemogelijkheden en specifieke hulp voor bepaalde bevolkingsgroepen.

De opvolging van de funktiestudie voorziet in een laatste onderzoeksfaase waarin vraag en aanbod van hervestigingsmogelijkheden zal onderzocht worden. De resultaten van de laatste faase zullen in de zomer van 1973 gepubliceerd worden. Na de publicatie van het onderzoek dient op korte termijn een principiële beslissing genomen te worden om DOEL op te nemen in een onteigeningsplan bij middel van een Koninklijk Besluit (K.B.).

Enkele dagen geleden heeft A.B.L.L.O. 20 vragen gesteld aan de direktie van de kerncentrale in Doel en aan de Secretaris-Generaal van het Ministerie van Volksgezondheid.

Deze vragenlijst werd opgesteld met de medewerking van een milieugroep uit de buurt van Huy, waar eveneens een kerncentrale wordt gebouwd.

De oprichting van een kerncentrale is een gedeelde verantwoordelijkheid van overheid en privé-initiatief; daarom kregen beide dezelfde vragenlijst.

Beiden krijgen de kans om hun antwoord te publiceren in de volgende A.B.L.L.O.-krant. Wij hopen dat ze zulks ook zullen doen. Het probleem van de kernenergie is een veel te serieus vraagstuk om opgelost te worden met slogans en oppervlakkige waarheden. A.B.L.L.O. wil over het kernenergievraagstuk een serieuze dialoog op gang brengen. Wij hopen dat deze vragenlijst de aanzet mag zijn.

20 vragen omtrent kerncentrales

=====

1. De procedure voor bouw- en exploitatievergunning van de centrales van Doel en Tihange dringt de raadpleging op (op nationaal vlak) van een speciale kommissie voor ioniserende stralingen en waarin onafhankelijke experts zitting zouden hebben. Graag zouden wij weten: -of dergelijke kommissie werd opgericht
-hoe ze is samengesteld
-hoe de Staat zekerheid heeft gekregen omtrent de onafhankelijkheid van de leden t.o.v. de elektriciteitsproducenten.
2. Heeft de speciale kommissie nota genomen van de stellingname - op een zeer hoog niveau - tegen de kernenergie bij de huidige stand van de techniek? Heeft ze de bedoeling iets te doen? Indien ja, wie werd geraadpleegd en waar had de audientie plaats? Indien niet, waarom niet?
3. Wat is de mening van de speciale kommissie over het rapport van R. Nader, uitgegeven met de steun van wetenschapslui van 'Union of concerned scientists', en dat de stopzetting vraagt van de oprichting van kerncentrales in de U.S.A. en de vertraging van de in oprichting zijnde centrales?
4. Wat is de mening van de speciale kommissie over de stellingname die enige tijd geleden werd ingenomen door de Academie voor Wetenschappen van de U.S.A., met name betreffende de gegrondheid van de opvatting van de aanvaardbare dosis?

5. Op basis van diverse rapporten w.o. 'The Nuclear Controversy in the U.S.A.' (uitgegeven door de Atomic Industrial Forum, 475 Park Avenue, South New York, 10015 U.S.A.) zouden de Zwitserse autoriteiten besloten hebben hun programma inzake de oprichting van atoomcentrales af te remmen. Zijn de Belgische regering en de speciale commissie op de hoogte van deze beslissing en van het geciteerde document? In bevestigend geval, wat is hun stellingname terzake? In ontkennend geval, hebben ze dan de bedoeling zich snel terzake te informeren?
6. Kunnen de speciale commissie en/of de regering aangaande de maximale doses de lijst publiceren van de natuurlijke radio-actieve elementen die voorkomen in de hele voedingsketen tot en met de mens, hun concentratie-gehalte bij kinderen in de groei-periode en bij de volwassenen, de schade veroorzaakt aan de getroffen organen, en anderzijds de lijst publiceren van de kunstmatige radio-actieve elementen die voortkomen uit de splitsing van uranium-atomen en vrijkomen in het leefmilieu, evenals hun concentratiegehalte in de levende wezens en de schade die bij kinderen en volwassenen kunnen veroorzaakt worden?
7. Is de Belgische regering ervan op de hoogte dat een reaktor van 1000 Mw (Doel 800Mw) 30.000 curie per jaar in het milieu zal vrijgeven (symposium A.I.E.A.)?
8. Om de gevaren naar juiste waarde te kunnen beoordelen volstaat het niet het pollutieniveau te berekenen gedurende één jaar maar, omwille van de verschillende "periodes" inzake radio-actieve elementen, maar moet men voorzieningen treffen voor 5 à 90 jaren. Zijn dergelijke voorzieningen vastgesteld in België? Indien ja, dewelke? Indien niet, waarom?
9. Welke is - of welke zal zijn - de toegelaten uitworp in België voor tritium, jodium 131, strontium 90 en krypton 85, plutonium 239 en alle andere radio-actieve elementen?
10. De toelaatbaar verklaarde normen (170mrem/jaar/persoon) zijn zo pas in de USA teruggebracht tot 5 mrem/jaar/persoon. Is zulks ook in België gebeurd? Indien niet, zal dit in de nabije toekomst gebeuren? Indien niet, waarom?
11. Welke is, wat de reaktor van Doel en Tihange betreft, de voorziene wijze van terugwinning van zeldzame gassen?
12. De 'Agence Internationale de l'Energie Atomique' (A.I.E.A.) heeft aanbevolen onderzoekingen te doen naar voedingswaren in de omgeving van kerncentrales. Is zulks in België gebeurd voor de bestaande of in oprichting zijnde kerncentrales? Indien niet, waarom?
13. Heeft de Belgische regering - of zal ze zulks doen - paritaire commissies ingesteld waarvan de leden in géén geval betrokken zijn bij de kernindustrie, belast met de vaststelling van een eventuele verhoging van kanker, bloedarmoede, miskraam, geslachtsafwijkingen in de streken, rond de kerncentrales na het in werking treden van de centrales? Indien niet, waarom wordt dergelijke commissie niet ingesteld?
14. Werd een evacuatieplan voor het geval van een groot ongeluk ingesteld? Indien ja, hetwelke? Indien niet, wanneer zal zulks gebeuren en zal het publiek ervan op de hoogte worden gebracht?

15. Zijn er maatregelen getroffen voor de redding en de verzorging van eventuele bestraalden, voor het geval van zware ongelukken? Indien ja, dewelke? Indien niet, wanneer zal zulks gebeuren?
16. Als de Belgische Regering en de Belgische industrie zouden besloten hebben geen rekening te houden met de wetenschappelijke rapporten van wetenschapslui die zichtagen de kernenergie in zijn huidige technische omstandigheden verzetten, hebben zij dan een schaderegeling voorzien voor de eventuele slachtoffers van de de schadelijke gevolgen van deze industrie? Indien niet, waarom?
17. De gevaren verbonden aan de exploitatie van een kerncentrale gaan niet alleen de bewoners, in de omgeving maar de hele Belgische bevolking aan, zij het in een verschillende intensiteit? Gegeven deze omstandigheid, is het dan niet nodig af te stappen van het klassieke onderzoek "Commode et incommodo" en dit te vervangen door een referendum, zoals dit in andere democratische landen het geval is, na informatiecampagnes - met voor iedereen gelijke mogelijkheden?
18. In Forsmark (Zweden) wordt thans begonnen met de konstruktie van een onderzoeksstation voor een gehele studie van de sekundaire biologische gevolgen in de nabijheid van een kerncentrale die in 1978 zal beginnen draaien.
Welke is het organisme in België, belast met dergelijke studie en over welke middelen beschikken zij nu?
19. Op 9 januari laatstleden, naar aanleiding van de staking bij het Studiecetrum voor Kernenergie te Mol, verkeerde de heer Baeyens, voorzitter van de beheerraad van het SCK, in een interview voor de R.T.B., dat het tijd werd van optie te veranderen en dat het SCK zou moeten stoppen met zuiver studiewerk.
Wij zouden wel eens willen weten wat zulks betekent en of bedoeld werd dat het onderzoekswerk inzake de bescherming tegen radio-aktiviteit zal worden stopgezet. Ook het standpunt van de regering in deze aangelegenheid zouden we wel willen weten.
20. Welke uitgaven voorziet (of zal voorzien) de Staat om Volksgezondheid de kans te geven de gevaren van de kernenergie te onderzoeken?

#####

18. In Forsmark (Zweden) wordt thans begonnen met de konstruktie van een onderzoeksstation voor een gehele studie van de sekundaire biologische gevolgen in de nabijheid van een kerncentrale die in 1978 zal beginnen draaien.

Welke is het organisme in België, belast met dergelijke studie en over welke middelen beschikken zij nu?

19. Op 9 januari laatstleden, naar aanleiding van de staking bij het Studiecetrum voor Kernenergie te Mol, verkeerde de heer Baeyens, voorzitter van de beheerraad van het SCK, in een interview voor de R.T.B., dat het tijd werd van optie te veranderen

ANALYSE VAN HET REGEERAKKOORD I.V.M. MILIEUBESCHERMING

In het verenigd Europa neemt ons land geen benijdenswaardige plaats in t.o.v. de milieuproblematiek. Met des te meer aandacht hebben verschillende verenigingen de vorming van het nieuwe kabinet Leburton-Tindemans-De Clercq op de voet gevolgd.

Niettegenstaande de konferentie te Stockholm, de talloze kongressen en manifestaties in ons land gehouden aangaande ekologische problemen, was er hier geen plaats voor een 'milieuministerie'. Een typisch Belgische oplossing werd gevonden, nl. een cumuluministerie met de ronkende benaming "Volksgezondheid en Milieubeheer".

Het enig positieve is de benoeming van minister De Saeger. Indien hij met dezelfde energie het milieuprobleem aanpakt als destijds het verkeer, heeft een proper België nog kans.

Maar ook een minister doet niet wat hij wil. Een analyse van het regeerakkoord over milieuaangelegenheden is dan ook noodzakelijk. Onmiddellijk treedt een dualiteit aan het licht. De tekst maakt onderscheid tussen hinder en ruimtelijke ordening. Het eerste punt is internationaal op te lossen door harmonisatie van de wetgevingen en nationaal door stevige controle en strenge normen. Prima! Maar een onmisbare schakel in de zorg voor het leefmilieu - concreet ruimtelijke ordening - is functie van de gewestvorming in ons land. Daarmee wordt het parapluie systeem officieel bevestigd en zijn de gevolgen reeds te voorzien: politiek steekspel, versnippering van krachten, gebrek aan coördinatie en planning... Het zoveelste "beperkt ministerieel comité" zal daar weinig aan verhelpen. Er zijn reeds té veel precedentes van!

De voornaamste punten tegen de hinder zijn:

- * uitbreiding van het wetenschappelijk onderzoek
- * nieuwe maatschappijen voor waterzuivering
- * metingen en doeltreffende controle van radio-actieve pollutie
- * preventief optreden
- * strenge reglementering van toxische produkten

Zo te zien lang niet slecht. Maar dat neemt niet weg dat de regeringsverklaring uiterst vaag is. Wie wordt met het wetenschappelijk onderzoek belast? De Universiteiten, officiële onderzoekscentra's of labo's van firma's die zelf eerst de natuur verpesten? Waar worden de nieuwe waterzuiveringsstations opgericht? Kanaalzone Gent-Terneuzen of Antwerpen? Ook hier geen enkele aanduiding! Het enige gekende element is de financiële repercussie die per jaar 3 miljard vraagt. 2 miljard hiervan zijn reeds voorbehouden aan de waterzuiveringsstations. De resterende punten moeten het dus stellen met 1 miljard, wat gezien de hoogdringendheid van de problemen eerder weinig lijkt. Trouwens, de preventieve maatregelen, het opsporen en controleren van de pollutie vraagt nu eenmaal tijd én mensen. Voor het kleinste kind is het duidelijk dat men hiervoor geld moet hebben, temeer daar in ons land geen infrastructuur in verband met milieuzorg bestaat.

ABLLO volgt dan ook op de voet elke realisatie van dit hoofdstuk uit de regeringsverklaring.

LANDSCHAPSSCHENDING TE VERREBROEK

Wanneer men vanuit Kieldrecht via de Provinciale baan in de richting van Verrebroek rijdt, dan merkt men rechts het wijde en karakteristieke landschap van Konings-Kieldrecht-polder, omzoomd met de typische dijken, welke begroeid zijn met canadabomen. Deze bomenrij is inmiddels verdwenen en vroeger zag men er doorheen het silhouet van de dorpskom met de prachtige gotische toren, de trots van de gemeente Verrebroek (op de foto van onze voorpagina is de punt van deze toren te zien tussen de twee huizen).

Precies op die dijk heeft men nu twee prefabhuisjes opgetrokken. Het bestuur van Stedebouw en Ruimtelijke Ordening, alsook het gemeentebestuur, zitten hiermede erg verveeld.

In dit verband wensen wij te verwijzen naar het boek "Inventaris van de landschappen" voor de Provincie Oost-Vlaanderen, uitgegeven door het Ministerie van Openbare Werken. Hierin lezen we "dat de dijk langs de zuidzijde van Konings-Kieldrecht-Polder aansluitend bij Kallo 4 en Meerdonk 1 om zijn historische en landschappelijke waarde geklasseerd is."

Bovendien werken deze prefabbouwsels bovenop de dijk een disharmonie in de hand, zonder enig contact met zijn achtergrond en omgeving. Wie zin heeft voor schoonheid en het typische polderlandschap kent, voelt dit storend aan. Wie de streek kent en milieubewust is, ziet de vloek tegen de natuur en zijn bewoners want de typische dijkenbouw en liliputhuisjes zijn vergroeid tot eenheid met die natuur. Dàt precies is kenmerkend voor ons wase poldergemeenten en Zeeuws-Vlaanderen.

Bouwstunten als hier op de Verrebroekse dijk doen ons de woorden van de Antwerpse architect BRAEM herinneren: "België, het lelijkste land van Europa".

ZIJN DE PERIKELEN OMTRENT DE STORTPLAATS TE KEMZEKE VOORBIJ ?

De actie tegen het storten van chemische produkten die vooral afkomstig waren uit Nederland heeft naar onze mening vruchten afgeworpen. De informatie langs de pers, de inzet van bepaalde politieke mandatarissen en de zorgwekkende toestanden elders, door het storten van chemische produkten geschapen, hebben vooral bijgedragen tot een oplossing die wel bevrediging mag schenken. Dit neemt niet weg dat voorzichtigheid en waakzaamheid geboden blijven. Men weet immers nooit hoe men in de toekomst tot het illegaal storten van chemische en giftige stoffen zou komen. Wat is er nu gewijzigd?

Wel, met het K.B. van 4 april 1972 werd aan de firma Waveca de toelating verleend om in bepaalde voorwaarden een stortplaats voor huisvuil en vaste industriële afvalstoffen in te richten; vrij vlug werden de kleiputten te Kemzeke een verzamelplaats voor chemische produkten uit Nederland waartegen een aktie ontstond. Op 27 december 1972 kwam er dan een nieuw Koninklijk Besluit waarin o.m. het volgende vermeld staat: OVERWEGENDE DAT DE GESTORTE INDUSTRIELE VASTE AFVALSTOFFEN AANLEIDING HEBBEN GEGEVEN TOT TALLRIJKE KLACHTEN WEGENS STERKE EN ONAANGENAME GEUR EN DAT HET INGESTELDE ONDERZOEK HEEFT AANGETOOND DAT GIFTIGE CHEMISCHE STOFFEN WERDEN GESTORT wordt het K.B. van 4.4.72 aangevuld met de volgende bijkomende voorwaarde: HET IS VERBODEN TOXISCHE AFVALSTOFFEN TE STORTEN OF AFVALSTOFFEN DIE TOXISCH KUNNEN WORDEN.

Die tekst is voldoende duidelijk en ook de uitbaters werden er zich meteen van bewust dat er geen "slippertjes" meer zouden mogelijk zijn zonder in de illegaliteit te treden.

INTERCOMMUNAAL.

Door het feit dat er geen chemische produkten meer konden gestort worden zoals voorheen ontstonden er voor de firma Waveca budgetaire moeilijkheden. De gemeentebesturen werden er over ingelicht dat zij 60F/m³ zouden moeten betalen in plaats van 20 F. Voor de gemeenten, die om te zeggen geen uitweg hadden, werd het eigenlijk nemen of laten al hield maar ons gevoel de maatregel wel ietwat "chantage" in. Belangrijk was dat de Intercommunale zich over de zorgen der gemeentebesturen bekommerde en dit door uit te zien naar een eigen stortplaats. Er werden onderhandelingen aangeknoopt met de firma Waveca en vrij vlug kwam er een overeenkomst. De Intercommunale heeft de kleiputten te Kemzeke overgekocht en vanaf 1 april wordt de stortplaats door dit intergemeentelijk orgaan uitgebaat. A.B.L.L.O. stelt vertrouwen in deze uitbating hetgeen niet wegneemt dat de wijze van uitbating zal gevolgd worden. ABLLO is zeer scherp uitgevallen tegen Waveca doch neemt zich voor hetzelfde

Wij zijn blij in deze tweede ABLLO-krant reeds een lezersbrief te mogen publiceren. Hij is afkomstig van Frans D'hooge, Sekretaris van de Vlaamse Volksbeweging, afdeling Kemzeke. Hij schrijft ons over de - weliswaar gelukkige- aankoop van de stortplaats te Kemzeke, door de Intercómmunale, maar die echter ook financieel nadelige gevolgen heeft voor boer Maes.

BLIJFT DE KLEINE BOER IN DE KOU STAAN ???

Voor de lezers van ABLLO-krant is het wellicht overbodig de hele geschiedenis van het stort, in de Kleiputten van de Katjestraat, te Kemzeke nog maar eens volledig uit de doeken te doen. Ieder geïnteresseerde weet dat er giftige stoffen gestort werden welke nog steeds in de bodem begraven liggen. Minder bekend is wellicht dat er in deze onmiddellijke nabijheid van de stortplaats drie drinkwaterputten werden afgekeurd een paar weken NADAT het giftig goedje werd gestort. Kemzeke kent deze feiten zeer goed, het plaatselijke Davidsfonds heeft einde december een milieuvond aan dit probleem gewijd. Het hele geval houdt de mensen nog steeds bezig omdat de nasleep ervan maar niet opgelost geraakt.

Landbouwer Henri Maes uit de Kattestraat is door deze kwestie het ergste getroffen. Op zijn erf liggen twee waterputten welke beide ondrinkbaar bevonden werden op 6 november 1972. Watermonsters welke voordien genomen werden toonden aan dat het water wel drinkbaar was. Het is normaal dat in de gegeven omstandigheden er een verband gelegd wordt met het storten van de giftige stoffen w.o. hexachloorbenzeen. Als betrokkene in deze zaak tracht Dhr. Maes nu reeds meer dan vijf maand de aard van de verontreiniging van zijn drinkwaterputten te weten te komen. Het is hem nog steeds niet gelukt. De Firma Waveca, verklaarde bij monde van Dhr. Van Der Steichel op de genoemde vergadering van het DF: "Wie de analyse van het water wil kennen moet het maar zelf op eigen kosten laten ontleden. De firma Waveca kent de uitslag van de analyse maar hoeft die helemaal niet mee te delen aan derden. Deze ontledingen zijn gebeurd voor onze eigen gemoedsrust."

Op aandringen van verschillende raadsleden werden er door de gemeente reeds een vijftal brieven gericht aan de Rijksgezondheidsinspectie te Gent om de uitslag van de ontledingen, of de aard van de verontreiniging in het drinkwater, aan de belanghebbenden te laten weten. De gemeente heeft hieropgaen enkel positief antwoord gekregen. Ten einde raad heeft Dhr Maes dan zelf naar de diensten van Dhr Goetghebuer, welke met het onderzoek belast zijn, geschreven en gevraagd wat er nu eigenlijk aan zijn waterputten schort en of zijn putten intussen nog niet bruikbaar geworden zijn. Het antwoord kwam vrij vlug: op 14 februari 73 liet Dhr Goetghebuer weten dat zijn diensten niet bevoegd zijn zich te mengen in een geschil tussen Dhr Maes en de beheerder van de Firma Waveca.

In feite is dit geen antwoord op de gestelde vraag. Toch is dit schrijven voor vele interpretaties vatbaar, maar aan interpretaties heeft men geen concreet houvast. Intussen loopt de rekening van de waterleiding voor de kleine landbouwer maar omhoog. Reeds ettelijke maanden wordt er nu drinkwater aangekocht van de waterleiding. Koeien die moeten drinken kunnen niet naar de administratie wachten. Iedere dag worden er dan ook 1000 tot 1500 liter water verbruikt, alleen nog maar voor het lessen van de dorst

van de dieren. Het waterverbruik voor het onderhoud van de boerderij is dan nog buiten beschouwing gelaten.

Nu heeft Dhr Maes zicht tot Dhr Procureur gewend om in deze netelige kwestie tussen te komen. De rijkswacht is reeds polshoogte komen nemen en het is nu voor de zoveelste keer afwachten. Het moet gezegd dat Dhr Maes, op een paar uitzonderingen na, van NIEMAND enige juridische of morele steun heeft gekregen in de loop van de voorbije maanden. De vraag kan gesteld worden of de 'milieubewusten' hier niet in gebreke gebleven zijn? Verdient deze kleine boer dan onze aandacht niet? Misschien is het naar buiten uit maar een futiliteit welke deze landbouwer zo zeer bekommert, maar voor een klein boerenbedrijf betekent het een grote slag. Het blijkt hoe langer hoe meer dat zonder de steun van de milieuverenigingen dit probleem nog niet zo snel opgelost zal raken. Het wordt een uitstekende kluit voor advocaten, maar daar heeft een kleine boer immers geen geld voor. Het moet er in deze zaak niet om gaan mordicus te willen aantonen dat de stortplaats de verontreiniger is, maar indien dit wel het geval mocht zijn, dan moet dat duidelijk aan het licht komen. Er kan dan naar een billijke oplossing gezocht worden.

In ABLLO-kringen stelt men ook wel eens de vraag of Kemzeke niet tevreden is over de aankoop van de stortplaats door de Interkommunale Land van Waas. Het antwoord hierop is genuanceerd. Te Kemzeke heeft niemand zich tegen de aankoop gekant maar men is er zeer realistisch gebleven. Huisvuil blijft immers huisvuil, wie het ook mag storten. Daarbij komt nog eens dat storten toch eigenlijk maar een zeer primitieve vorm van huisvuil-'verwerking' is. Kemzeke zal wellicht nooit gelukkig zijn met deze stortplaats. Een andere zaak is dat er bij de hele transactie niet de minste aandacht werd geschonken aan het gif dat nog steeds in de bodem zit en aan de mensen welke nadeel van het stort ondervinden, speciaal het probleem van Dhr Maes. De onderhandelingen zouden wellicht niet afgesprongen zijn mocht men een clause te voordele van deze mensen ingelast hebben. Gerechtelijk is dat natuurlijk allemaal nog niet rond, men kan eigenlijk nog niet van slachtoffers spreken, maar de realiteit wijst toch in die richting. Dat dit niet gebeurd is heeft te Kemzeke een sterke negatieve indruk gemaakt. Mijn brief in "Het Vrije Waasland" van 24 feb 73 in verband met deze zaak kan dan ook gezien worden als een uitdrukking van de gevoelens welke op dit punt te Kemzeke leven. Getuige daarvan de vele positieve reacties welke ik op dit schrijven mocht ontvangen.

Deze bijdrage aan ABLLO-krant heeft alleen als doel de aandacht te trekken op deze nu reeds zes maanden aanslepende kwestie. Het wordt de hoogste tijd dat er een opklaring komt in deze duistere toestand. Een ieder beweert toch dat hij bekommerd is om het lot van de kleine man; welnu, laat het ons bewijzen.

Frans D'hooge
Sekretaris Vlaamse Volks-
beweging
Afdeling Kemzeke

NIEUWS UIT ZEEUWS-VLAANDEREN

In de laatste week van Mei loosde een Belgische binnentanker 80 ton stookolie op de Schelde aan de Zimmermanpolder. Het schip was vastgelopen; de schipper wachtte niet op sleepboten maar stortte het vuile goedje uit om aldus los te komen. Resultaat: een olietapijt van 300m breedte, 6km lang en 5cm dikte. Vele watervogels, die in het nabijgelegen Land van Saeftinghe wonen, vonden aldus een vroege dood.

A.B.L.L.O. stelde de Ministers van Buitenlands Zaken en van Openbare Werken op de hoogte.

Openbare Werken stelde een onderzoek in en liet na veel tijd weten dat ze tot hun spijt niet konden optreden.

Buitenlandse Zaken heeft nog altijd niets laten horen.

KOMT ER EEN VliegVELD TE WAASMUNSTER ?

Sinds het verschijnen van de eerste ABLLO-krant zijn er meerdere zaken gebeurd i.v.m. een eventuele luchthaven in Waasmunster maar een definitieve beslissing is nog altijd niet gevallen. Een tiental gemeenteraden, o.a. Sint-Niklaas en Lokeren, hebben een motie gestemd waarin ze wijzen op het residentiële karakter van het Waasland en op de hinder die gepaard zou gaan met de vestiging van een luchthaven te Waasmunster. Zij spreken zich dan ook uit tegen de vestiging. De parlementsleden Coppieters, De Bondt, De Mey, De Paep, De Vidts, Geerinckx, Maes en Van der Aa kunnen eveneens niet akkoord gaan met een luchthaven te Waasmunster.

Het is een aangelegenheid die het hele Waasland bezighoudt. Het Aktiekomitee Sinaai, DF-Waasland, DF-Lokeren, DF-Sinaai, CVMO, Durmegalm-Waasmunster, Aktiekomitee Waasmunster, Natuur 2000, BJN, CCAV, LBC, VKSJ en KSA-Waasmunster steunen de aktie die is ingezet door de Wielewaal, vzwDurme en A.B.L.L.O.

De Inspekteur-Generaal van de Regie der Luchtwezen, die tevens voorzitter is van de Kommissie voor Luchthaveninfrastructuur-Subkommissie Noord, heeft op een geheime vergadering te Sint-Niklaas op het Stadhuis laten verstaan dat misschien eerst een regionaal en later een intercontinentaal vliegveld zou worden aangelegd. Beide zijn onaanvaardbaar!

De Heer Inspekteur-Generaal heeft anderzijds laten weten dat alles nog voorbarig is. Inmiddels blijven té veel mensen in een onverantwoorde onzekerheid leven. Het wordt dringend tijd dat aan deze onzekerheid een eind gemaakt wordt.

K U R S U S N A T U U R G I D S 1973

Het Centrum voor Natuurbeschermingseducatie start in maart met een cursus voor natuurgids in Antwerpen, Limburg (Lommel), Brabant (Brussel), West- (Brugge) en Oost-Vlaanderen (Gent).

De cursus staat onder de bescherming van de Minister van Landbouw en wordt georganiseerd met steun van het Ministerie van Nederlandse cultuur. De cursus wordt mede ingericht door de Belgische Jeugdbond voor Natuurstudie.

Met deze cursus wil het Centrum gidsen vormen, die inzicht hebben in de samenhang van het landschap, die een algemene kijk hebben op het gebeuren in de natuur tijdens de verschillende seizoenen. Een ruime kennis alleen is echter niet voldoende; een natuurgids moet op een prettige en verantwoorde wijze de belangstelling en de eerbied voor de natuur kunnen doorgeven. Buiten de theoretische lessen worden er ook excursies en praktische stages voorzien.

Wij vermelden enkele onderwerpen die behandeld worden:

momentopnamen uit de dierenwereld, momentopnamen uit de plantenwereld, enkele problemen bij de samenleving van planten en dieren, de kust, het bos, de heide en kultuurlandschappen, in en om de stad, planten en dieren tijdens het wisselen der seizoenen, beginselen van geologie, migraties, methodiek van het excursieleiden, planten determineren, natuurbescherming in België, internationale natuurbescherming, beginselen van meteorologie, wetgeving ivm. natuur- en landschapsbescherming.

Na afloop van de cursus volgt een examen en kan men het getuigschrift natuurgids behalen. De cursus richt zich tot onderwijzend personeel, jeugdleiders, moniteurs, leden van natuur-historische verenigingen en kringen voor volksopvoeding en tenslotte tot alle belangstellenden (min. 16 jaar).

De lessen worden gegeven van maart tot oktober (met onderbreking tijdens het zomerverlof), telkens op zaterdagmiddag van 15u. tot 17u.; de excursies gaan door op zondag.

Met inschrijvingsgeld bedraagt 900 fr., alle kosten inbegrepen (nota's, excursies, verzekering). Het kan gestort worden op PCR 45.10.84 van A.Brems, Borgerhout. Op het strookje dient men naam, voornaam, adres, beroep, leeftijd te vermelden.

Nadere inlichtingen kunnen bekomen worden op het sekretariaat van het Centrum, Ommeganckstraat 26, 2000 Antwerpen, tel. 03/31.84.81.

PRAKTIJKEN BIJ UNION CARBIDE

Tot en met 21 maart kwamen bij Union Carbide regelmatig vrachtwagens uit Nederland, niet om te laden of te lossen maar gewoon om gekuisd te worden. Men weet dat de restanten van de vrachtsoms zeer giftig kunnen zijn. De mensen bij Union Carbide lieten het spoelwater gewoon in de Schelde lopen. De stinkend rijke Union Carbide (vooral letterlijk) kan geen zuiveringsstation bouwen!?! Op 21 maart werd de weg tussen Union Carbide en de Schelde opgebroken, waardoor deze praktijken onmogelijk werden. We weten niet waar de vrachtwagens thans gekuisd worden. Een kleine tip van ons doe het eens even vlak onder het stadhuis van Antwerpen: dat is toch ook aan de Schelde.

VLIEGVELD TE WAASMUNSTER

In een antwoord op een parlementaire vraag van Senator Van Hoeylandt (BSP) heeft de minister van verkeerswezen geantwoord dat er GEEN VLIEGVELD komt te Waasmunster.

RIJDENDE BOMMEN

Onder impuls van het groenkomitee van De Klinge is daar protest gekomen tegen het transport van Kallo naar de Klinge en de opslag van gevaarlijke chemische stoffen op het stationssterrein te De Klinge.

Dagelijks worden spoorwagens op een aanhangwagen vervoerd van Progil naar De Klinge. Daar blijven deze wagens staan tot ze worden afgehaald, toegankelijk voor iedereen.

Het lossen van de wagens en het transport langs de baan (soms tegen zeer hoge snelheden) door de wijk Het Kalf, in het dorp van De Klinge en door het dorp van Kallo is een heel gevaarlijke karwei. Met recht en reden vragen deze mensen dat daaraan een einde zou worden gemaakt. ABLLO steunt hun aktie.

LAND VAN SAEFTINGHE

In tegenstelling met de Nederlandse regering is er bij de Gedeputeerde Staten van Zeeland een grote ambitie om, na aanleg van het Baalhoekkanaal, het land van Saeftinghe te industrialiseren. Alleen de fracties van P.P.R. en D'66 verzetten zich hiertegen. Wij volgen de zaak alvast op de voet.

DE STROPER: BESCHERMDE GROENZONE.

Mede door het aandringen van ABLLO is er een belangrijke stap gezet om van het gebied de Stropers een groenzonegebied te maken voor de gemeenschap. Betreffende dit 593 hektaren oppervlakte hebbende gebied werd er op 28 december een Koninklijk Besluit uitgevaardigd ter vrijwaring van dit gebied. In dit K.B. wordt o.m. het volgende vermeld:

HET ALGEMEEN NUT VORDERT DE ONMIDDELLIJKE INBEZITNEMING VAN DE GRONDEN BEGREPEN IN HET GEBIED "DE STROPER EN OMGEVING", ALS OPENBARE GROENE RUIMTE. En verder DE RECHTSPLEGING BIJ DRINGENDE OMSTANDIGHEDEN BEPAALD BIJ DE WET VAN 26.7.1962 KAN OP DIE ONTEIGENING WORDEN TOEGEPAST.

Inmiddels werden de betrokken gemeentebesturen St.-Gillis-Waas en Kemzeke in het bezit gesteld van de onteigeningsplannen. Wat er nu in de toekomst zal geschieden is echter nog niet zo duidelijk. Er bestaat immers een afstand tussen een voorziening en een realisatie. Belangrijk is dat het gebied voorlopig beschermd is en dat de gemeentebesturen als plicht hebben de schikkingen te treffen om te voorkomen dat het gebied wordt aangetast.

Het gemeentelijk groencomité van St.-Gillis-Waas vergaderde einde maart en nam duidelijk stelling om het gebied als volledige groenzone te behouden. Na overleg met Kemzeke en vermoedelijk na het bepalen van een gemeenschappelijk standpunt zal een B.P.A. opgesteld worden. Rekening houdende met de beschikkingen van het Koninklijk Besluit hebben de betrokken gemeentebesturen praktisch enkel als mogelijkheid het ganse gebied als wandelbossen te bestemmen.

Hoe, wanneer en met welke middelen, dat blijven de vragen voor de toekomst. A.B.L.L.O. verheugt zich in ieder geval in hetgeen tot nu toe bereikt werd. Verder hopen wij dat het gebied niet verder zal geschonden worden en dat het mettertijd een recreatieoord voor de gemeenschap zal worden.

Jaarverslag van het Aktiekomitee tot Beveiliging van het Leefmilieu op de Linker-Oever, kortweg ABLLO, over het jaar 1972
Maatschappelijke zetel: Het Centrum, Grote Markt 40, 2700 St.-Niklaas

Het voorbije jaar is voor ABLLO een uiterst belangrijk jaar geweest; enerzijds gebeurde in dit jaar de definitieve doorbraak en werd ABLLO als volwaardig verdediger aanzien van het leefmilieu in het arrondissement St.-Niklaas-Lokeren, anderzijds werd in het voorbije jaar de basis gelegd voor verdere actie.

Oorspronkelijk werd het ABLLO opgericht om op een georganiseerde wijze de belangen van de bevolking te verdedigen bij de industrialisatie van de Linker-Oever.

Begin 72 organiseerde ABLLO een druk bijgewoonde konfrontatie tussen prof. A. Heyndrickx, Vlaanderen's meest befaamde toxicoloog, en enkele verantwoordelijken van de n.v. Bayer, die een petro-chemisch bedrijf oprichten te Kello. De eindindruk van dit gesprek was dat Bayer zijn productiegamma en de mogelijke verontreiniging niet bekend wilde maken en dat het bijgevolg moeilijk is om te weten wat de gevolgen zullen zijn voor het leefmilieu. Komt daarbij nog dat Bayer een bedrijf is met bijzonder veel invloed en in het verleden, wat zijn vestiging op de Rechter-Oever betreft, deze relaties heeft gebruikt om uitzonderlijke lozingsvoorwaarden te verkrijgen ondanks het scherp afwijzen hiervan door het Centrum tegen Luchtverontreiniging van de Stad en van de Provincie Antwerpen.

In de herfst hield ABLLO een voorlichtingsvergadering te Sint-Niklaas over de problematiek van Doel. De bedoeling was de problemen van dit dorp buiten de enge dorpsgrenzen te brengen. Doel zal in de toekomst totaal ingesloten worden door sterk verontreinigende industriën; de levensvoorwaarden zullen hoogstwaarschijnlijk bar slecht worden en dit, historisch gezien, agrarisch dorp zal geen enkele functie meer kunnen vervullen. Het zal maar een tiental jaren duren of alleen zij die te oud zijn om nog te kunnen verhuizen zullen in Doel blijven wonen.. ABLLO is van mening dat alleen een integrale onteigening van het dorp tegen redelijke voorwaarden aanvaardbaar is uit sociaal en milieustandpunt.

Aan de rand van de industriezone L.O. ligt de kreek Grote Geule te Kioldrecht. Sinds zijn oprichting spant ABLLO zich in om dit natuurgebied te bewaren en te valoriseren. Het ABLLO stelde een

klasseringsdossier samen; de klassering als waardevol en te bewaren landschap zal over enkele maanden gebeuren. Dank zij de welwillendheid van de familie Bosselaer-Mahieu, eigenaars van de kreek, en door de bemiddeling van het ABLLO kreeg de Koninklijke Vereniging voor Natuur- en Stedschoon het beheer over dit natuurgebied. Ook het gemeentebestuur van Kieldrecht steunde met kracht dit projekt. Dit gebied wordt beheerd in het belang van de wetenschap, het onderwijs, de natuurbeleving en de passieve recreatie. Om iedereen de kans te geven met dit natuurreserveaat kennis te maken worden op de eerste zondag van elke maand, behalve tijdens de broedperiode, geleide excursies ingericht.

Nog in verband met de Linkeroever Waasland stelt ABLLO een dossier samen over alle bedrijven en hun produktiegamma; dit dossier moet de basis vormen om op een verantwoorde en systematische manier de milieu-belangen van de bevolking te verdedigen. Het land van Saeftinghe - alhoewel het strikt gezien niet in het Waasland ligt - draagt ook onze bijzondere zorg weg. Wat de Nederlanders terzake voorstellen wordt door ons scherp bestudeerd. Toch is er maar één eigenlijke aktie geweest: in de laatste week van mei loosde een Belgisch schip 80 ton stookolie zodat langs de dijk van de Zimmermanpolder over een lengte van 6km er een olietapijt lag van 6cm dikte en 30 meter breedte. Vele watervogels zijn daar gesneuveld. Deze aktie is snel geëindigd op de nu voor ons wel al gewone manier: de zeevaartpolitie heeft de feiten wel gekonstateerd maar niets of niemand is bevoegd om terzake op te treden.

Op 12 juni was een bestuurslid van ABLLO toevallig getuige van de storting en verbranding van chemische afval op de gemeentelijke stortplaats van Zwijndrecht (nabij Union Carbide). Op 14-6 werd klacht neergelegd bij de politie te Zwijndrecht en uit naar wat we onderzocht hebben is gebleken, brengt de fa. Buytaert uit Kruibeke iedere week een lading. ABLLO liet ook een monster van deze produkten ontleden maar omdat onze klacht bij de politie te Zwijndrecht nooit verder gevolg heeft gekregen is ook deze ontleding waardeloos om de wet te laten toepassen.

Ook in 1972 bleef het bosgebied De Stropers - het Koninklijk Bos te Sint-Gillis, Kemzeke en De Klinge één van de zorgenkinderen van ABLLO. Na de aktie in het midden van 71 toen minister De Saeger beloofde alles in het werk te zullen zetten om deze bossen te laten bestaan heeft ABLLO de evolutie gevolgd en is tussen beide gekomen om te beletten dat nog boshutjes werden opgericht. Wij hebben ook gevraagd heover het nu met de onteigening staat en openbare werken heeft geantwoord dat in de eerste plaats de lagere besturen zullen

moeten onteigenen, waarvoor ze wel steun van het ministerie van Openbare Werken kunnen krijgen (Elders in ABLLO-krant vindt je hierover meer).

De Intercommunale voor het land van Waas liet een bestemmingsplan opmaken voor De Stropers. Op dat bestemmingsplan staan o.a. ook aangeduid waar de waterpartijen zouden moeten komen. De aanleg van deze vijvers zou gepaard gaan met de verkoop van zavel aan de aannemers van de Kustweg. Zonder de geplande uitzaveling zou de Intercommunale moeilijk aan geld geraken om de bossen aan te kopen.

Tijdens de grote vakantie heeft het ABLLO dan ook, samen met andere milieuverenigingen en samen met het gemeentebestuur van Stekene een grote actie gevoerd om de onwettige uitzavelingen op daartoe totaal ongeschikte plaatsen te laten stopzetten. Het was een moeilijke actie: we kregen wel de steun van het Bestuur van Stedebouw maar het Bestuur van de Wegen wilde voor alles de planning respekteren voor de aanleg van de Kustweg. Toch werd de actie op 10 nov. met sukses beloond: de aannemers moeten de putten vullen en moeten het zand graven op de gepaste plaatsen, m.n. de voorziene wateroppervlakten in het recreatiegebied De Stropers.

Nog een andere actie van 71 kende in 72 een serjeuze nasleep. Omdat de afgedankte steenbakkerij te Kemzeke niet mocht omgebouwd worden tot een verbrandingsoven voor chemische afval begon de n.v. Waveca de exploitatie van een stortplaats in de vroegere kleiputten. Bij het onderzoek de commodo et incommodo had ABLLO uitdrukkelijk gesteld grote bezwaren te hebben tegen alle chemische afval maar best te kunnen instemmen met de exploitatie van een stortplaats voor gewone industriële afval. Omdat de gemeentebesturen van het Waasland moeilijkheden hebben om hun huisvuil kwijt te raken en omdat Waveca hun die kans bood tegen een bijzonder lage prijs, steunden ze ook de aanvraag van Waveca. Bijgevolg kreeg de n.v. Waveca een onbeperkte exploitatievergunning.

Toen naderhand bleek dat gevaarlijke chemische stoffen werden gestort, afkomstig uit Delfzijl vanwege het AKZO-concern - overigens stoffen die in Nederland nergens mogen worden gestort - heeft ABLLO hiertegen actie gevoerd. Na enige gebeurtenissen en dank zij de welwillendheid van de beheerder-direkteur van Waveca wordt thans geen vaste chemische afval meer gestort te Kemzeke. Het is nog niet mogelijk nu al definitief te zeggen wat de gevolgen zullen zijn van de gedane stortingen. Evenmin weten wij wat de verdere evolutie zal zijn van deze stortplaats. In elk geval blijft ABLLO deze zaak op de voet volgen.

Als een donderslag bij heldere hemel kwam in december het bericht

dat de mogelijkheid bestond dat in Waasmunster een vliegveld zou worden aangelegd; dit zou het einde betekenen van het woongebied tussen Sint-Niklaas, Lokeren, Temse en de Nederlandse grens. Samen met andere verenigingen o.a. vzw. Durme en de Wielewaal werd onmiddellijk gereageerd. Thans is het zover dat reeds meerdere gemeentebesturen een motie tegen de luchthaven hebben gestemd en dat de meerderheid der Wase parlementsleden zich gekant heeft tegen de aanleg ervan. Dit wordt ongetwijfeld een belangrijke zaak in '73. Het mededelen van gedane en geplande aktie's is in het verleden niet altijd de sterkste zijde geweest van ABLLO. In 1972 werd daaraan verholpen door de deelname aan de tentoonstelling van Fauna Wasiana te Sint-Niklaas op 15-16 en 17 december en door het uitgeven van een tijdschrift. Dit tijdschrift verschijnt vier keer per jaar en kost slechts 60 fr voor de 4 nummers samen. Alle mogelijke informatie wordt erin opgenomen.

1972 was ook een jaar van toenemende samenwerking met andere milieuverenigingen. Deze samenwerking openbaarde zich vooral in drie aangelegenheden: het inrichten van een reis naar de betoging te De Panne, de aktie rond de onwettige zandwinning te Stekene-Kemzeke en de akties in verband met de inplanting van een vliegveld te Waasmunster. Toch heeft ABLLO een eigen plaats: een dynamische aanpak van de milieuproblematiek stimuleren, de plaatselijke en nationale gezagsdragers steunen wanneer ze milieu-minded optreden en de bevolking tot milieuaktiviteiten aanzetten.

Tot slot wensen wij de gemeentebesturen van Doel, Kiendrecht, en Sint-Gillis te danken, die door hun financiële steun onze werking in '72 mogelijk hebben gemaakt.

Sint-Niklaas, 8 januari 1973.